

Gürhan Fişek'i Uğurlarken...*

Ahmet MAKAL

Mülkiye'nin emekli öğretim üyelerinden Prof. Dr. Gürhan Fişek'i, 16 Ocak günü Fakülte'de Sütunlu Salon'da yapılan bir törenle son yolculuğuna uğurladık. Törene katılanların sayısı ve yapısı, Gürhan'ın yaşamının boyutlarını ve zenginliğini de yansıtıyordu. Aile fertleri ve meslektaşları ile eski-yeni öğrencileri yanında, yaşamının bir dönemini geçirdiği Çalışma Bakanlığı'ndan iş müfettişi arkadaşları ve Türk Tabipleri Birliği başta olmak üzere, değişik kurum ve üniversitelerden çok sayıda doktor dostu da aramızdaydı. Törende, Gürhan'ın ömrünün çeyrek yüzyılını geçirdiği Çalışma Ekonomisi ve Endüstri İlişkileri Bölümü adına yaptığım konuşmada, insanın 40 yıllık bir arkadaşının ardından konuşmasının duygusal açıdan ne kadar zor olduğunu ifade ettim. Şimdi de, aynı duygusal zorluğu, onun için bir yazı yazarken yaşıyorum.

Yaşamının değişik aşamalarında, Fişek ailesinin her biri önemli ve değerli olan tüm fertleriyle yollarım keşişmişti. Türkiye'de halk sağlığının öncü ismi, hocaların hocası Prof. Dr. Nusret Fişek, kurucusu olduğu Hacettepe Nüfus Etüdü'nde kısa bir süre hocam olmuştu. 1970'li yılların sonunda Siyasal Bilgiler Fakültesi'nde Sosyal Siyaset ve İş Hukuku Kürsüsü'ne asistan olarak girdiğimde de, bir Fakülte büyüğümüz olarak Kurhan Fişek'i tanımıştım. O zamanki Mülkiye geleneği içerisinde hocalık yanında abilik de önemliydi ve Kurhan Fişek, akademik düzeyi ve renkli kişiliğiyle uzun yıllar boyunca sevdiğimiz abilerimizden biri oldu. Gürhan'la yollarımız ise kendisiyle henüz kişisel olarak tanışmamış olduğumuz 1970'li yıllarda Hacettepe Üniversitesi'nin Merkez Kampüsü'nde keşişmişti. Aynı yıllarda Hacettepe'de Gürhan tıp, ben ise sosyal bilimler okuyorduk. Ortak arkadaşlarımızın olduğu bu genç, ince ve uzun doktor adayını hep görürdüm. 70'li yılların sonunda ise Gürhan'la nihayet Siyasal Bilgiler Fakültesi'nin doktora programlarında, aynı derslerde öğrenci olarak buluştuk. O dönemlerde Çalışma Bakanlığı'nda teknik iş müfettişi olarak çalışan Gürhan, 1990'lı yılların başında ise bu defa Çalışma Ekonomisi ve Endüstri İlişkileri Bölümümüze doçent olarak atanarak, meslektaşım ve bölüm arkadaşım da olmuş oldu. Bu bölüm arkadaşlığımız, Gürhan'ın 2016 Ekim'indeki emekliliğine kadar sürdü, şüphesiz bu kadar uzun bir sürede acı-tatlı birçok olayı birlikte yaşadık. Gürhan, bir hoca olarak, yaşamının diğer alanlarında olduğu gibi, Mülkiye'de de binlerce öğrencinin yetişmesine ve insanî duyarlılıklarla donanmasına katkıda bulundu. Sadece bölümümüzün değil, tüm Fakültenin en sevilen hocalarından biriydi. Bölüm başkanı olarak bana da bir kopyası iletilen öğrenci değerlendirme formlarında 90'dan aşağı not aldığını hiç görmedim. Bu nedenle, ölümünden sonra öğrencilerinden ona doğru bir sevgi selinin akmasına hiç şaşırmadım. Ama gördüm

* Mülkiye Haber, 20 Ocak 2017.

ki, Gürhan hocalığının yanı sıra onların hayatlarına başka biçimlerde de dokunmuş. Bir öğrencisinden bana gelen mesaj aynen şöyleydi: “Hocalık değil babalık, dostluktu ettiği bana son yıl. Doğru ve zamanında müdahalesi olmasa şimdi Mülkiye mezunu değilim. Bilmiyordunuz değil mi?” Gürhan, yıllar önceki bir konuşmamızda öğrencileri için “Buradan güzel anılarla ayrılınsınlar istiyorum” demişti. Görüyorum ki, gerçekten de güzel anılarla ayrılmışlar. Diğer taraftan Gürhan, hocalığı yanında, bölümümüzde Cahit hocanın başlattığı sosyal çizginin süregelmesine ve bu çizgiyi değişik üniversite ve kurumlarda sürdürmekte olan genç akademisyenlerin yetişmelerine de katkıda bulunmuştu.

Varoluşçu perspektiften bakıldığında denir ki, insan dünyaya kendi iradesi dışında atılmıştır, kendi iradesi dışında da gider bu dünyadan; ama yaşamı anlamlı kılan bu gelişle gidiş arasında yaşananlar, yapılanlardır. Böyle bakıldığında, Gürhan kadar yaşamını dolu dolu geçiren, dünyaya ve yaşama aldığından çok daha fazlasını veren insan sayısı azdır. Gürhan nihâî analizde bir eylem adamıydı; örgütçü, pragmatik ve sonuç almaya yönelik bir insandı. Bunda şüphesiz tıp eğitiminin ve yaşamının belli dönemlerinde fiilen de yaptığı doktorluğun da etkisi vardı. Tıp eğitimi sosyal politika eğitimiyle de taçlandırmış ve yaşamını tüm boyutlarıyla işçi sağlığı ve çalışan çocuklar konularına adanmıştı. Kurucusu olduğu Fişek Vakfı aracılığıyla yaptığı faaliyetler; Ankara’nın sanayi sitelerindeki çıraqlara ulaştırılan sağlık hizmetlerinden düzenlenen bilimsel etkinliklere, fotoğraf ve karikatür yarışmalarından sergilerine, yayınlanan kitaplardan zor koşullarda yıllar boyunca çıkardığı Çalışma Ortamı dergisine kadar uzanıyordu. Gürhan, özellikle işçi sağlığı ve çocuk emeği konusundaki çalışma ve etkinlikleriyle aramızda yaşamaya devam edecek. Onu sadece yaşamlarımıza kişisel dokunuşlarıyla değil, başta çalışan çocuklar ve işçiler olmak üzere iktisadî ve sosyal açıdan korunmaya muhtaç toplumsal kesimlerin yaşamlarına yaptığı olumlu etkilerle hep hatırlayacağız. Başta ailesi olmak üzere tüm dostlarına, meslektaşlarına ve öğrencilerine başsağlığı ve sabırlar diliyorum. Huzur içinde uyu Gürhan...